

Лекція 3.4. Довгострокове стратегічне планування сталого розвитку

Роль розвитку політичної економії, насправді, є фундаментальним рушієм розвитку політики загалом. Коли я вивчав економіку в університеті, це завжди розглядалось як один з основних викликів для розробки гарної політики розвитку. Але коли я вчився, це був рух від первинного до вторинного і так далі в індустрії. Я думаю, світ став набагато складнішим, ми бачимо, що багато економік сьогодні переходять від економік природних ресурсів, сільського господарства до економік, заснованих на наданні послуг, оминаючи період індустріального розвитку. Але ми бачимо, як у багатьох країнах регіону стратегії розвитку зосереджуються на короткострокових результатах, ними керують кілька центральних структур – уряд, міністерства, які відповідають за планування розвитку, найчастіше це навколо президентські структури. Стиль керування тут зосереджується на економічному зростанні та вирішенні соціальних проблемах до певного рівня.

На мою думку, з метою забезпечення переходу потрібно також змінювати підхід уряду до планування. Ми сподіваємось, що відбудуться зміни в бік довгострокового стратегічного планування з фокусуванням амбіцій на сталому розвитку та інтегруванням цілей сталого розвитку. Сподіваємось, що завдяки цьому процесу зазнають якісних змін процеси планування в різних системах управління, відкриється нове бачення перспективних пріоритетів. Ми сподіваємось, що такий довгостроковий погляд та можливість урядів долучитися до довгострокових цілей сталого розвитку згодом забезпечить бачення довгострокового потенціалу розвитку країн. І під усім ми бачимо потребу у активнішому впровадженні програм середньострокового 4-5 річного розвитку. Такі програми часто стають поворотним моментом процесу управління, допомагаючи визначити пріоритети власного бачення розвитку на цей період. І я не думаю, що існує простий спосіб розв'язати ті чи інші наявні політичні та економічні виклики. Однак, забезпечується можливість продумати ці системи планування, проаналізувати задіяні політичні кроки, долучені фінансові ресурси та інструменти з огляду на фундаментальні зміни на шляху до сталого розвитку, до його більшої інтеграції у способи управління. І тому, беручи на себе відповідальність за цілі сталого розвитку, такі уряди вже мають достатню доказову базу, необхідну для обговорення та формування довгострокових завдань.